

2007. február 15., csütörtök

P6_TA(2007)0050

A nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem külső dimenziója

Az Európai Parlament állásfoglalása a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem külső dimenziójáról (2006/2032(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre,
- tekintettel az EU-Szerződés V. címének 6. és 7. cikkére,
- tekintettel az 1948. december 10-i Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az 1950. november 4-én Rómában aláírt, emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre,
- tekintettel az Európa Tanács 1977. január 27-én Strasbourgban aláírt, a Terrorizmus visszaszorításáról szóló európai egyezményére,
- tekintettel az Egyesült Nemzeteknek a nemzetközi terrorizmus megelőzéséről és felszámolásáról szóló, jelenleg hatályos tizenhárom okmányára, és négy, 2005-ben elfogadott, de még nem hatályos okmányára; tekintettel a Biztonsági Tanács 1368. és 1373(2001)., valamint 1267(1999). sz. határozataira és a Közgyűlés 2006. szeptember 8-i A/RES/60/288. sz. határozatára az Egyesült Nemzetek terrorizmus elleni általános stratégiájáról és a mellékletét képező cselekvési tervre,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1267(1999) sz. határozatára, amelyet uniós szinten az Oszáma bin Ládennel, az Al-Kaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott bizonyos különleges szigorító intézkedések bevezetéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾
- tekintettel az ENSZ 2005. évi, terrorizmussal kapcsolatos világszintű csúcstalálkozójának következtetéseire (a Közgyűlés A/RES/60/1. sz. határozata),
- tekintettel az ENSZ Főtitkára részére 2006. november 13-án benyújtott, a „Civilizációk szövetsége” elnevezésű magas szintű csoport által készített jelentésre,
- tekintettel a Washingtoni Szerződés 5. cikkében foglalt kölcsönös védelmi záradékokra, amelyre a NATO-tagállamok 2001. szeptember 12-én hivatkoztak, aminek megfelelően a 2001. szeptember 11-én a Világkereskedelmi Központ ellen intézett terrorista támadást az Egyesült Államok elleni külső támadásként határozták meg;
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára – „Egy biztonságos Európa egy jobb világban” –, és az ugyanezen a napon elfogadott, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló európai uniós stratégiára,
- tekintettel a „Humán biztonsági doktrína Európa számára – az Európa biztonsági kapacitásait vizsgáló kutatócsoport barcelonai jelentése” című jelentésre, annak az EU közös kül- és biztonságpolitikai főképviselője számára 2004. szeptember 15-én benyújtott formájában,
- tekintettel az Európai Tanács 2004. március 25-i és 26-i brüsszeli ülésének következtetéseire, és különösen az Európai Tanács 2004. március 25-i, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, szolidaritási záradékot tartalmazó nyilatkozatára,

⁽¹⁾ HL L 139., 2002.05.29., 9. o. A legutóbb a 14/2007/EK rendelettel (HL L 6., 2007.01.11., 6. o.) módosított rendelet

2007. február 15., csütörtök

- tekintettel az a terrorizmus elleni küzdelemről szóló cselekvési tervre, amelyet az Európai Tanács 2001. szeptember 21-én fogadott el, valamint a Tanács 2004. június 15-i felülvizsgált cselekvési tervére/munkatervére, amelyet az Európai Tanács 2004. június 17-i és 18-i ülésén támogatásáról biztosított,
- tekintettel az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájára, amelyet az Európai Tanács 2005. december 14–15-i ülésén fogadott el, valamint az Európai Tanács által ugyanezen időpontban elfogadott, a terroristák radikalizálódásáról és toborzásáról szóló európai uniós stratégiára,
- tekintettel a demokrácia, a terrorizmus és a biztonság tárgyában 2005. március 8–11-én Madridban megrendezett nemzetközi csúcstalálkozó következtetéseire,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek főtitkárának 2006. április 27-i „Együtt a terrorizmussal szemben: ajánlások a terrorizmus elleni küzdelem globális stratégiájához” című (A/60/825. sz.) jelentésére,
- tekintettel az ENSZ fenyegetésekkel, kihívásokkal és változással foglalkozó kiemelkedő szakértőkből álló, magas szintű munkacsoportjának 2004. december 2-i, az „Egy biztonságosabb világ: közös felelősségünk” című jelentésére, valamint az ENSZ főtitkárának a 2005. évi reformmal kapcsolatos, a csúcstalálkozó részére kiadott „A szabadság tágabb fogalma: a fejlesztés, biztonság és emberi jogok mindenkinek” című – 2005. március 21-i – jelentésére,
- tekintettel a 2005. november 27–28-i barcelonai euro-mediterrán csúcstalálkozón a terrorizmus elleni küzdelem tárgyában elfogadott euro-mediterrán magatartási kódexre,
- tekintettel az EU és az Egyesült Államok terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2004. június 26-i, illetve a fegyverek terjedésének megakadályozása és a terrorizmus elleni küzdelem területén a kölcsönös együttműködés megerősítéséről szóló, 2005. június 20-i nyilatkozatára, valamint az EU és az Egyesült Államok által a 2006. június 21-i bécsi csúcstalálkozón tett nyilatkozatra, továbbá komoly aggodalommal tudomásul véve a CIA titkos fogvatartási programját, amelynek létezését Bush elnök 2006. szeptember 6-án megerősítette,
- tekintettel a XV. EU–Oroszország csúcstalálkozó alkalmával 2005. május 10-én aláírt, az Európai Unió és Oroszország külbiztonságának közös térségéről szóló útitervre,
- tekintettel arra, hogy nemrég rendkívül veszélyes terrorista szervezetek jelenlétére derült fény Olaszországban és Franciaországban,
- tekintettel az EU–ASEAN (Délkelet-ázsiai Országok Szövetsége) XIV. miniszteri konferencia alkalmával 2003. január 27-én aláírt közös nyilatkozatra a terrorizmus elleni együttműködésről,
- tekintettel az EU és az OAU (Afrikai Egységsszervezet) 2001. október 11-én aláírt közös nyilatkozatára a terrorizmusról,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság római alapokmányára, amelyet az ENSZ meghatalmazottak diplomáciai konferenciája 1998. július 17-én fogadott el,
- tekintettel a Bizottság „A terrorizmus megelőzése és annak finanszírozása elleni küzdelem fokozott nemzeti szintű koordináció és a nonprofit szektor nagyobb átláthatósága révén” című, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett 2005. november 29-i közleményére, beleértve a tagállamoknak szóló ajánlását (COM(2005)0620), valamint a Bizottság 2005. december 1-i memorandumára a terrorizmus finanszírozásáról: új iránymutatások a tagállamok számára a nemzeti szintű koordináció struktúráihoz és a nonprofit ágazat veszélyeztettségéről (MEMO/05/460),
- tekintettel az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak címzett, 2005. június 7-i ajánlására az Európai Unió terrorizmus elleni cselekvési tervéről⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0441/2006),

(1) HL C 124. E, 2006.5.25., 241. o.

2007. február 15., csütörtök

- A. mivel a nemzetközi terrorizmus (ideológiáját is beleértve) jelenti jelenleg az egyik legkomolyabb fenyegetést a biztonságra, a békére, a stabilitásra és a nemzetközi közösség demokratikus értékeire, így különösen közvetlenül fenyegeti az európai polgárokat, az EU tagállamait, a demokráciát és a jogállamiságot éppúgy, mint az Európai Unió alapértékeit;
- B. tekintettel a terrorizmus természetének, a terrorizmust gyakorló szervezetek, és a terrorizmust támogató, finanszírozó és saját céljaik teljesítése érdekében alkalmazó államok és nem állami szereplők sokféleségére; tekintettel egy körvonalazódó és előre nem látható jelenségre, amely csak a megfelelő alkalomra vár (különösen az iszlám védelmét zászlójukra tűző szélsőséges csoportok által folytatott terrorizmus esetében) és az Európai Unió cselekvő, és nem csak reagáló politikájának szükségességére az ez ellen való küzdelemben;
- C. tekintettel arra, hogy Európa a korábbi, főként logisztikai támogatási platformból a tervezett támadások jelentősebb célpontjává vált;
- D. mivel a terrorizmus elleni küzdelem az Unió egyik prioritása és az európai biztonsági stratégia alapján a külpolitikai intézkedések kulcsfontosságú eleme;
- E. mivel a közösség határain kívüli biztonság megvalósítását a Humán biztonsági doktrína elvei alapján kell irányítani, különös tekintettel az emberi jogok elsőbbségére, a kötelező többoldalúságra, a helyi helyzet ismeretén alapuló alulról felfelé haladó megközelítésre, a régióközpontú szemléletre és az átlátható és legitim politikai hatóság kialakítására;
- F. mivel az Európai Unió a terrorizmus elleni küzdelem terén, saját stratégiával rendelkezik amelynek egy többoldalú stratégiába kell illeszkednie, és az emberi jogok és a jogállamiság feltétlen tiszteletben tartásán kell alapulnia, figyelembe véve, hogy a terrorizmus konkrétan erre a két elvre jelent közvetlen támadást, és tekintettel arra, hogy az ezen a kereten kívüli bármilyen fellépés a demokrácia kudarcát jelenti;
- G. mivel a terrorizmus minden körülmények között bűncselekmény és igazolhatatlan, akárhol és akárki is alkalmazza, és mivel semmilyen esetben sem használható politikai célok eléréséhez;
- H. mivel a terrorizmus áldozatainak erkölcsi hivatkozási pontnak számítanak társadalmainknak és a demokráciának, és mivel az állami hatóságoknak meg kell őket hallgatniuk, valamint biztosítaniuk kell, hogy az áldozatokat számításba veszik akkor, amikor az őket szándékaik ellenére „főszereplőkké” tevők elleni küzdelem céljából hoznak döntéseket;
- I. elismerve, hogy a terrorista csoportok beszerzési és beszivárgási stratégiájuk érdekében kihasználják a szélsőséges szegénységet, az emberi jogok tiszteletben tartásának és az alkotmányos kormányzás érvényesítésének hibáit, a kollektív frusztrációt, a képzéshez való hozzáférés hiányát és a társadalmi kirekesztettséget;
- J. mivel a terrorizmus ideális táptalajra lel a fokozott politikai, szociális, gazdasági, etnikai, vallási és más diszkriminációtól és a demokrácia és az emberi jogok hiányától szenvedő társadalmakban;
- K. mivel a terrorizmus elleni hatékony küzdelem megkívánja azon terrorista csoport részletes ismeretét, amely ellen a küzdelem irányul, illetve azon ideológia, illetve társadalmi, politikai, gazdasági és vallási háttér alapos megismerését, amelyben a terrorizmus megjelenik, és amelyből az elkövetők és a támogatók táplálkoznak;
- L. mivel az egyes terrorista szervezetek elleni küzdelem érdekében konkrét intézkedéseket kell hozni, figyelembe véve azt, hogy minden egyes csoportnak megvannak a saját céljai, szervezete és működési módja, és tekintettel arra, hogy az Al-Kaida szervezettel szemben külön intézkedéseket kell elfogadni;
- M. mivel a terrorizmus fenyegetése nem korlátozódik néhány meghatározott földrajzi területre, a terror-szervezetek az Unió határain belül éppúgy megtalálhatóak, mint azokon kívül és többször bizonyították már, hogy valamennyi földrészen és egyidejűleg több ország ellen képesek merényleteket és erőszakos cselekményeket elkövetni;

2007. február 15., csütörtök

- N. mivel mind a tagállamok egyénileg, mind az Európai Unió és intézményei együttesen voltak vagy jelenleg is válhatnak a nemzetközi terrorizmus közvetlen célpontjaivá;
- O. mivel az eddigi szomorú tapasztalatok azt mutatják, hogy egyik tagállam sem képes sikeresen szembe szállni egyedül a terrorizmus jelenségével, így elengedhetetlen, hogy az Európai Unió megteremtse elsősorban a terrorizmus elleni küzdelem közös politikáját, amely lehetővé teszi a jogállamiság és az Európai Unió valamennyi eszközének és módszerének alkalmazását, másodsorban a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemben demokratikusan ellenőrzött és hatásos nemzetközi együttműködést;
- P. mivel a terrorizmus elleni hatékony küzdelemnek elengedhetetlen előfeltétele a fokozott transzatlanti együttműködés és koordináció, és a 2004. évi terrorizmus elleni küzdelemről szóló EU–USA nyilatkozat, a terrorizmus továbbterjedésének megállítására és az az elleni küzdelemre vonatkozó megerősített együttműködésről szóló, 2005. évi EU–USA közös nyilatkozat és a 2006. június 21-i bécsi csúcson kiadott teljes EU–USA nyilatkozat teljes végrehajtása;
- Q. mivel a terrorizmus elleni küzdelem a biztonság külső és belső vonatkozásai között erős kapcsolatot követel meg, és mivel az EU-nak holisztikus, koherens és pillérek közötti megközelítéssel kell ezt a kihívást megcéloznia;
- R. annak tudatában, hogy a terrorizmus globális dimenziója globális választ követel, amely képes szembe szállni a jelenség valamennyi vetületével mind biztonsági, mind politikai, gazdasági, társadalmi és kulturális szempontból;
- S. mivel az Európai Unió – ahogy azt például a koppenhágai kritériumok is kifejezik – értékeken alapszik, és mivel ezeket az értékeket világszerte terjesztetni kell, mint a terrorizmus megelőzésére hosszabb távon egyedülként alkalmas megoldást;
- T. tudatában annak, hogy a terrorizmus elleni küzdelem külső és belső dimenziói szoros kapcsolatban állnak egymással és elválaszthatatlanok;
- U. mivel a megelőzés, és ezért az, hogy megfelelő figyelmet fordítsanak a hírszerző szolgálatok jelentéseire a terrorizmus elleni küzdelem alapvető elemeit képezik, amint az már több merénylet során kiderült;
- V. mivel ahhoz, hogy az Unió terrorizmus elleni fellépései eredményesek legyenek, szoros együttműködésre és fokozott információcserére van szükség az Unió intézményei, a tagállamok és azok hírszerző szolgálatai és az Unió speciális ügynökségei (mint az Europol és az Eurojust) között;
- W. mivel az EU terrorizmus-ellenes koordinátora alapvető szerepet tölt be a terrorizmus elleni küzdelemben, és hatáskörét, valamint a rendelkezésére álló forrásokat növelni kell;
- X. mivel a nemzetközi terrorizmus elleni hatékony küzdelemben nem elég csupán a reaktív politika, és az Uniónak tevéleges (proaktív) politikát kell kidolgoznia a terrorizmus megelőzése, az azzal szembeni védelem és annak felszámolása érdekében;
- Y. mivel ahhoz, hogy a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem és ideológiája eredményes legyen, azt valódi eltökéltségnek és mély elkötelezettségnek kell támogatnia az Unión és tagállamain belül, és bírnia kell a megfelelően tájékoztatott és tudatosításban részesült közvélemény támogatását;
- Z. mivel a tagállamok nem halogathatják a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos valamennyi kötelezettségvállalásuk végrehajtását, és törekedniük kell a terrorizmus ellenes együttműködésre mind az Unió berkein belül, mind nemzetközi szinten;
- AA. meggyőződve arról, hogy bármely kultúra, civilizáció vagy vallás a terrorizmus elleni küzdelem nevében történő démonizálása olyan hiba, amelynek a kívánt hatással ellentétes következményei lehetnek;
- AB. mivel a muszlimok szintén áldozatai az iszlám terrorizmusnak, amely a muzulmán világ belső konfliktusaihoz és a hatalom, valamint a természeti erőforrások (köztük az olaj) megszerzéséért folytatott küzdelemhez köthető;

2007. február 15., csütörtök

A terrorizmus elleni küzdelem külső dimenziójának alapelvei

1. támogatja a terrorizmus globális szintű legyőzésére irányuló stratégiai célkitűzés szükségességét, ha az az emberi jogok legszigorúbb tiszteletben tartása mellett és annak céljából történik, hogy az Európai Unió biztonságosabbá váljon, és hogy polgárai valóban egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben élhessenek; egyetért a Tanács álláspontjával, amely szerint – a terrorizmus többi formájának figyelmen kívül hagyása nélkül – az Európát fenyegető legjelentősebb veszély jelenleg az olyan szélsőséges és erőszakos, az iszlám védelmét hirdető csoportok, mint az Al-Kaida bűnözői hálózat és az azzal kapcsolatban álló, illetve ideológiája által ösztönzött csoportok;
2. kiemeli, hogy az Európai Uniónak, tagállamainak és partnerországainak globális terrorizmus elleni stratégiájakat az ENSZ fellépéseit is vezérelő alapelvekre, népek és nemzetek, illetve kultúrák, vallások és civilizációk közötti, a különböző felfogásokat és kételyeket vevő, konstruktív és komoly párbeszédre és a nemzetközi jog tiszteletben tartására kell alapozniuk;
3. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – különösen a bevándorlók és a menekültek közösségeire vonatkozó, az idegengyűlölet és az emberi jogok bármilyen megsértése elleni politikák, valamint a bevándorlóknak, illetve a bevándorlók egyesületeinek fejlesztési segélyezési projektjei támogatása révén – fordítsanak figyelmet annak elkerülésére, hogy az Európában élő, különböző népcsoportokhoz tartozó személyeket megbélyegezzék;
4. sajnálatát fejezi ki, amiért a 2005-ben rendezett ENSZ világ-csúcstalálkozón nem sikerült megállapodni a terrorizmus átfogó meghatározásáról, és hangsúlyozza, hogy meg kell állapodni a nemzetközi terrorizmus általánosan elfogadott meghatározásában; felhívja ezért a Tanácsot, hogy a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ alapján és a Kofi Annan volt ENSZ főtitkár által javasolt meghatározás figyelembe vételével fogadjon el közös álláspontot a terrorizmus meghatározásáról⁽²⁾;
5. hangsúlyozza, hogy megfelelően és maradéktalanul végre kell hajtani az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájának keretében, a cselekvési tervben és a radikalizmus és a terroristák toborzása elleni stratégiában a legmagasabb politikai szinten elfogadott politikai intézkedéseket, oly módon, hogy a biztató mechanizmusok és egyéb, e dokumentumokban szereplő ajánlások a lehető leghamarabb a terrorizmus elleni küzdelem egyedi és hatékony intézkedéseiben jelenjenek meg;
6. üdvözlözi az Egyesült Nemzetek terrorizmus elleni stratégiájának és a mellékletét képező cselekvési tervnek a Közgyűlés általi, 2006. szeptember 8-án történt elfogadását; hangsúlyozza, hogy az ENSZ alapokmányának megfelelően az összes rendelkezésre álló eszközzel harcolni kell a terrorizmus valamennyi formája és megjelenési módja ellen, ahogy ezt a Biztonsági Tanács 1624(2005) sz. határozatában is kifejtette; aggodalmát fejezi ki a nemzetközi terrorizmus elleni globális egyezmény elfogadásának késedelme miatt; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy késedelem nélkül folytassák munkájukat a nemzetközi konszenzus létrehozására, amely egyrészt lehetővé teszi a globális egyezmény elfogadását, másrészt a stratégiában és cselekvési tervben szereplő intézkedések tényleges végrehajtását;
7. sajnálatát fejezi ki, hogy a biztos terrorfenyegetettség ellenére némely tagállamok még mindig nem írták alá és/vagy ratifikálták mind a 17, a terrorizmus elleni küzdelem tárgyában kötött Egyesült Nemzetek egyetemes okmányt; emlékeztet arra, hogy jelenleg csak két ország írt alá tizenhárom egyezményt, további 78 ország tizenkettőt már ratifikált, illetve csatlakozott hozzájuk, azonban különösen aggasztónak véli, hogy 33 ország csak hat ilyen nemzetközi egyezményt ratifikált, illetve csatlakozott hozzájuk;
8. kéri az Európai Unió azon tagállamait és partnerországait, amelyek ezt eddig nem tették meg, hogy késedelem nélkül fogadják el az ezen egyezmények végrehajtásához szükséges nemzeti jogszabályokat, és erről megfelelő időben értesítsék az Egyesült Nemzetek illetékes testületeit;
9. azt javasolja, hogy az Európai Unió külső fellépéseiben használja fel a megfelelő eszközöket annak érdekében, hogy ösztönözze az országokat, hogy írják alá a terrorizmus elleni valamennyi egyetemes okmányt, majd hirdessék ki az említett egyezményekben és jegyzőkönyvekben foglalt rendelkezések végrehajtásához szükséges nemzeti jogszabályokat, és hasznosítsák az ENSZ szakmai tapasztalatát;

⁽¹⁾ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

⁽²⁾ „A meglévő egyezmények által már leírt cselekményeken túlmenően bármely olyan cselekmény, amelynek célja civilek vagy nem harcoló személyek halálának vagy súlyos személyi sérülésének előidézése egy embercsoport megfélemlítése vagy egy kormány vagy nemzetközi szervezet arra készítetése céljából, hogy valamilyen cselekedetet megtegyen vagy attól tartózkodjon.” (Először a fenyegetésekkel, kihívásokkal és változásokkal foglalkozó magas szintű csoport 2004. december 2-i jelentésében javasolt meghatározás).

2007. február 15., csütörtök

10. kihangsúlyozza, hogy a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemben az Unió külpolitikai intézkedéseinek mindenekelőtt a megelőzésre kell összpontosítani annak érdekében, hogy a radikális vagy szélsőséges csoportok, illetve az államok ne folyamodjanak a terrorizmushoz és azt ne támogassák céljaik megvalósítására alkalmas eszközként; sürgeti a tagállamokat, hogy a terrorizmus elleni küzdelem érdekében hozzanak létre nagyobb intézményesített kapacitásokat; úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájában rögzített megelőzési célkitűzések nagy vonalakban megfelelnek ennek a célnak;
11. felkéri az Európai Uniót, ügyeljen arra, hogy a terrorizmus elleni küzdelem jegyében hozott intézkedések ne korlátozzák a déli országokban a média mozgásterét abban, hogy teljesen független módon foglalkozhassanak a szegény és kiszolgáltatott emberek jogaira vonatkozó témákkal, amely információk feltétlenül szükségesek az ezen országoknak nyújtandó konkrét segítség meghatározásához;
12. kéri azokat az országokat, amelyekkel az EU csatlakozási tárgyalásokat kezdett, vagy amelyek kifejezték az EU-hoz való csatlakozási szándékukat, hogy hozzanak azonnali intézkedéseket azon nacionalista és fanatikus szervezetek feloszlására, amelyek nyíltan szembehelyezkednek az Unió demokratikus elveivel és ellenségeskedést, valamint gyűlöletet szítanak;
13. ismételten felhívja a figyelmet, hogy folyamatosan terjeszteni kell az üzenetet, amely szerint az állami és nem állami szereplők részéről a terrorizmus minden körülmények közt és minden kultúrában elfogadhatatlan és indokolhatatlan, bármilyen politikai, filozófiai, ideológiai, faji, etnikai, vallási vagy más természetű indíttatásból is próbálják azt megindokolni, és meg kell szüntetni a terroristák által esetleg felhasználható valamennyi elemet, mint például az áldozatok emberi mivoltától való megfosztása, az erőszakos konfliktusok kiirtása és fenntartása, a rossz kormányzás, a polgári jogok károsítása vagy az emberi jogok megsértése, vallási és etnikai alapú hátrányos megkülönböztetés, politikai kirekesztés és társadalmi-gazdasági perifériára szorulás;
14. ugyanilyen alapvetőnek tekinti, hogy az Európai Unió nemzetközi terrorizmus elleni külső fellépései arra irányuljanak, hogy – az Európai Közösségek Bírósága és az Emberi Jogok Európai Bírósága vonatkozó joggyakorlatával összhangban – megakadályozza, hogy a terroristák hozzájussanak a merényletek elkövetéséhez szükséges eszközökhöz, például azáltal, hogy megfosztják őket az utazás, a kommunikációs eszközök megszerzésének, valamint a hívek beszervezésének lehetőségétől, az internet saját céljaira történő használatától, anyagi támogatás megszerzésétől, pénzmosásban történő részvételtől, hagyományos, nukleáris, biológiai, vegyi vagy sugárzó fegyverekhez történő hozzájutástól, valamint céljaik könnyű elérésétől és az általuk szándékolt hatás kifejtésétől;
15. úgy véli, hogy az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájának keretén belüli védelmi intézkedések ebbe az irányba haladnak, azonban valódi hatékonyságuk rendkívül változó, és az Unió külső fellépései tekintetében léteznek más, különféle alternatívák;
16. ismételten felhívja a figyelmet az illegális tőkeáramlás és pénzmosás elleni küzdelem szükségességére az Unión belül (a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2007. decemberétől történő végrehajtása révén) és azon kívül, valamint a különböző iszlám jótékonyági szervezetek feletti hatékony ellenőrzés gyakorlásának szükségességére;
17. emlékeztet rá, hogy a tagállamoknak kötelességük elővigyázatosságot gyakorolniuk, és javasolja a külső fellépések esetében az Unió rendelkezésére álló eszközök határozott alkalmazását annak érdekében, hogy a terrorista csoportokat támogató és terrorista tevékenységeket szervező, finanszírozó, bátorító vagy bármilyen egyéb formában támogató államokat eltántorítsa ettől, amennyiben szükséges büntető vagy kényszerítő intézkedések kiszabásával;
18. feltétel nélkül támogatja a terrorizmus megelőzésére az államok rendelkezésére álló képességek kiterjesztését a jog érvényesülésének előmozdítása, az emberi jogok tiszteletben tartása és a büntetőjog rendszerének hatékony intézményei, valamint a minőségi oktatás és a vallási és kulturális tolerancia támogatásával; ebből a célból a Közösség minden államát sürgeti annak biztosítására, hogy a terrorcselekmények elkövetésére való felbujtást törvény tiltsa és az ilyen magatartás megelőzhető legyen, ahogy ezt az ENSZ 2006. szeptember 8-i globális terrorizmusellenes stratégiája is megállapítja;

(¹) HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

2007. február 15., csütörtök

19. úgy véli, hogy a megelőzési képességek fejlesztése megkívánja azt is, hogy a tagállamok konkrét intézkedésekkel közvetlenül szembehelyezkedjenek a terrorizmus anyagi támogatásával, ügyeljenek a szállítás biztonságára (ahogy az a Létfontosságú infrastruktúrák védelmére vonatkozó európai programjában (EPCIP) (COM(2004)0702)) is szerepel), a terrorizmus elleni küzdelemben használják ki az internet nyújtotta lehetőségeket, javítsák a terroristák esetleges célpontjainak védelmét és a támadásokra adott válaszadási képességet, valamint az államok azon képességét, hogy megakadályozzák a terroristákat hagyományos fegyverekhez vagy nukleáris, biológiai, kémiai vagy sugárzó anyagokhoz való hozzáfutásban;

20. kiemeli a terrorizmus elleni küzdelemben az emberi jogok és az alapvető szabadságok a rendelkezésre álló nemzetközi eszközök segítségével történő folyamatos védelmének szükségességét, figyelembe véve, hogy az emberi jogok egyetemes értékek és az európai külső fellépések saját elemei, és megsértésük ténylegesen a terrorizmus elleni küzdelem nyilvánvaló sérelmét és a demokrácia bukását jelentik; ennek következtében úgy véli, hogy a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemben alkalmazott eszközök kizárólag jogi természetűek lehetnek, és minden olyan tevékenységet, amely kikerüli a független nemzetközi vizsgálatot – mint például a rendkívüli kiadatások vagy a nemzetközi jogi kereteken kívül működő börtönök – a nemzetközi jogban tiltani kell;

21. alapvetőnek tekinti, hogy a terrorizmus elleni küzdelemhez megfelelő humán és költségvetési források álljanak rendelkezésre; támogatja a Bizottság e tekintetben tett különböző javaslatait; javasolja, hogy az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) terrorizmus elleni küzdelmet szolgáló műveletei esetében a közös költségek finanszírozása az Európai Unió költségvetésének terhére történjen; támogatja egy olyan nemzetközi alap létrehozását, amely anyagilag támogatja a korlátozott forrásokkal rendelkező tagállamokat, hogy ezek is sikeresen teljesíthessék kötelezettségeiket a terrorizmus elleni küzdelemben;

22. úgy véli, hogy a terrorista cselekmények megelőzéséhez és a terrorizmus elleni küzdelemhez kapcsolódó különböző tevékenységek pénzügyi támogatásának bevonása az ODA programba csak még inkább aláásná a hivatalos fejlesztéstámogatás koncepcióját és elsődleges célját: a szegénység megszüntetését;

23. hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni küzdelem, az ellenőrzési technológiák és az információcsere területén való együttműködés előmozdítására vonatkozó minden EU-program tartalmazzon egy pénzügyi záradékot, amely a költségvetés egy részét az alapvető jogokkal kapcsolatos ügyekre, valamint az utólagos független hatásvizsgálatokra különíti el;

24. fokozottan felhívja a tagállamok figyelmét, hogy semmi sem igazolhatja a segélyek megvonását olyan országoktól, amelyek elkötelezték magukat a szegénység csökkentése és a Millenniumi Fejlesztési Célok (MFC) megvalósítása mellett, és olyan országoknak való juttatását, amelyek közvetlenül részt vesznek a terrorizmus elleni küzdelemben;

25. emlékeztet rá, hogy az újító jellegű pénzügyi eszközök által felszabadított kiegészítő pénzügyi források nem helyettesíthetik a hivatalos fejlesztéstámogatás keretében már vállalt kötelezettségeket, és úgy ítéli meg, hogy – amennyiben már rendelkezésre állnak – nem lehet őket a terrorizmus megelőzésére és a terrorizmus elleni küzdelem finanszírozására felhasználni a szegénység elleni küzdelem rovására, amelyre ezeket az új forrásokat kötelezően fordítani kell;

26. felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Unió külső határainak irányítására vonatkozó általános megközelítés a terrorizmus elleni küzdelem egyik elemét valósíthatja meg, és ebből következően aggodalmát fejezi ki, hogy a határok ellenőrzéséért felelős hatóságok rendelkezésére álló technikai eszközök nem egységesek és azonos színvonalúak;

27. hangsúlyozza a civil társadalom és a nem kormányzati szervezetek döntő szerepét a kultúrák és vallások közötti megértésnek az építő jellegű párbeszédén keresztül történő elősegítésében;

28. úgy véli, az EU-n belül és kívül lényeges olyan kultúrák közötti párbeszéd és más bizalomteremtő intézkedések fejlesztése, amelyekkel szemben elsődleges követelmény a közösségen belüli „kultúrák közötti párbeszéd” koncepciójában való együttes egyetértés elérése; ezenkívül úgy véli, hogy szintén lényeges a muszlimok Európán belüli és kívüli radikalizálódásához és beszervezéséhez vezető egyéb tényezők vizsgálata;

2007. február 15., csütörtök

Az Unió külpolitikai intézkedéseinek keretein belül rendelkezésre álló eszközök a terrorizmus elleni küzdelemben

29. kiemeli a terrorizmus elleni küzdelemben a külpolitikai intézkedések keretein belül az Európai Unió rendelkezésére álló válaszleptések összetett mivoltát és annak szükségességét, hogy a tagállamok következetesen és összehangoltan alkalmazzák a politikai, a megelőző és a felszámolást elősegítő eszközöket, azaz a rendőrségi és igazságügyi együttműködést, a hírszerzési és tájékoztatási eszközöket, valamint minden más jellegű, az Egyesült Nemzetek által kért és megerősített, a többoldalú stratégiába illeszkedő fellépést;

30. emlékeztet a 2006. szeptember 28-i állásfoglalásában⁽¹⁾ megfogalmazott ajánlásokra, különösen fontosnak tartja hangsúlyozni, hogy a szegénység elleni küzdelem még nehezebbé fog válni, amennyiben a fejlesztési együttműködés céljából megfogalmazott célkitűzések közül számos alig, vagy egyáltalán nem kapcsolódik fejlesztésről szóló európai konszenzus által meghatározott stratégiához és az MFC megvalósításához, amelyhez az ENSZ becslései szerint további évi 50 milliárd USD támogatásra van szükség;

31. kéri a Bizottságot és tagállamokat, hogy olyan körülmények között terrorizmus ellenes politikát folytassanak, amely nem ássa alá a szegénység elleni eredményes küzdelemre és a főleg Afrikában előforduló, egyre inkább elhúzódó erőszakos konfliktusok megakadályozására irányuló stratégiák kidolgozása és megvalósítása során az európai fejlesztési együttműködés keretében tett intézkedéseket;

32. hangsúlyozza, hogy az EU terrorizmusra adott válaszában arányosnak és megfelelően célzottak kell lennie, különös tekintettel arra, hogy – legalábbis amíg ennek ellenkezője nem nyer bizonyítást – ez idáig a hatékony hírszerzési és rendőrségi módszerek bizonyultak a legjobbnak a terrorizmus új formái elleni küzdelemben, más szóval olyan eszközök, amelyek ugyan legitimek, de nem kapcsolódnak sem a fejlesztési együttműködési politikához, sem pedig a szegénység elleni küzdelemhez;

33. ismételt felhívja a figyelmet tehát azon javaslatára, amely a harmadik országokkal folytatott kapcsolataiban az Unió terrorizmus elleni politikája tekintetében a magasabb szintű egységesség és hatékonyság biztosítására irányul a következő révén:

- a) a politikai párbeszéd megerősítése e tárgyban különösen azokkal az országokkal, amelyekkel az Unió és/vagy tagállamai társulási vagy együttműködési megállapodásokat kötöttek vagy arról tárgyalásokat folytatnak,
- b) a mérsékelt iszlám országok politikai, kereskedelmi és fejlesztési támogatása mind a terrorizmus elleni küzdelemre, mind az ezekben az országokban végrehajtott politikai, gazdasági és szociális reformokra vonatkozóan,
- c) a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos politikai párbeszéd és együttműködés erősítése az Unió kiemelkedő partnereivel (Izrael, Japán, Ausztrália, Kanada, Oroszország stb.) és különösen az Egyesült Államokkal, amely a terrorizmus elleni küzdelem frontvonalában áll, de semmiképp sem változtatva az emberi jogok védelmének szintjén,
- d) a nemzetközi konszenzus előmozdítása a nemzetközi terrorizmus elleni globális egyezmény elfogadása és az ENSZ 2006. szeptember 8-i, globális terrorizmuselleni stratégiájának kiterjesztése érdekében, beleértve a terrorizmus fogalmának közös meghatározását,
- e) minden olyan harmadik országtól, amellyel az Unió kapcsolatokat tart fenn, meg kell követelni az Egyesült Nemzetek terrorizmus ellen létrehozott 17 egyetemes okmányának, valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyvének (CAT-OP) aláírását és ratifikálását,
- f) a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó záradék, valamint az emberi jogokra vonatkozó záradék szigorú alkalmazása, bármilyen, a tartalmat érintő ad hoc változtatás nélkül beillesztve az ezen országokkal kötött egyezményekbe,
- g) az olyan államokkal való politikai és kereskedelmi kapcsolatok felfüggesztése, amelyek folyamatosan megszegik az ENSZ Terrorizmus Ellen Bizottságának nyújtandó tájékoztatási kötelezettségeit,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0382.

2007. február 15., csütörtök

- h) az Európai Parlament által már az Európai Uniónak a harmadik országokban az emberi jogok és a demokratizálódás elősegítésében játszott szerepéről szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közleményről szóló, 2002. április 25-i állásfoglalásában⁽¹⁾ javasoltaknak megfelelően az intézményközi magatartási kódex létrehozása az Unió külső kapcsolataiban,
- i) az együttműködés megerősítése azon nemzetközi és regionális szervezetekkel, amelyek kulcsszerepet játszanak a világbéke és a biztonság fenntartásában, amint például az ENSZ (és különösen a Biztonsági Tanács és Terrorizmus Elleni Bizottsága és az Egyesült Nemzetek Szövetségének a kábítószerrel és bűnözéssel foglalkozó irodája), az EBESZ, az Európa Tanács és a NATO,
- j) az ENSZ Biztonsági Tanács 1540. (2004) határozata alkalmazásának elősegítése és szigorú alkalmazása azért, hogy az olyan nem állami szereplők és államok, amelyek nem csatlakoztak az atomsorompó egyezményhez, ne juthassanak nukleáris, vegyi vagy biológiai fegyverekhez a tömegpusztító fegyverek elterjedése ellenes, valamint a nukleáris leszerelésre és az ENSZ leszerelési konferenciájának újjáélesztésére irányuló új kezdeményezések fejlesztését és támogatását elősegítő közösségi stratégiának megfelelően,
- k) az információcsere és az együttműködés fokozása a tagállamok biztonsági és hírszerzési szolgálatai, beleértve a katonai hírszerzést, és rendőrségi, igazságügyi és vámhatóságai közötti, többek között a közös helyzetértékelő központtal (SitCen), a külső határokon való operatív együttműködési igazgatásért felelős európai ügynökséggel (Frontex), az Europollal, Interpollal és az Eurojusttal, valamint a különböző, európai szintű illetékes hatóságokkal, Gijs de Vriessel, az EU terrorizmusellenes koordinátorával és Franco Frattinivel, a szabadságért, biztonságért és a jog érvényesüléséért felelős biztossal; a biztonsági protokollok és az interoperabilitás fejlesztése a hírszerzési és bűnüldözési tevékenységek szigorú szétválasztásával számos nemzeti alkotmányban foglaltaknak megfelelően feltéve, ha biztosított a parlamenti és igazságügyi felügyelet,
- l) évente legalább egyszer megtartott, a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemre összpontosító, rendszeres találkozók szervezése a tagállamok illetékes miniszterei, a szabadságért, biztonságért és a jog érvényesüléséért felelős biztos, az EU terrorizmusellenes koordinátora, valamint az Europol, az Eurojust, a SitCen és a Frontex vezetői részvételével,
- m) az offshore banki tevékenységek és a terroristák által pénzügyi tranzakcióik álcázására felhasznált, különböző nem átlátható adóparadicsomok felszámolásának szükségességére irányuló világméretű konszenzus előmozdítása,
- n) a Lőfegyver Jegyzőkönyv és a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek illegális kereskedelmének megelőzésére, leküzdésére és felszámolására irányuló ENSZ cselekvési program végrehajtása,
- o) a terrorellenes katonai egységek kiképzéssel és más eszközökkel történő megerősítése,
- p) az Europol hatáskörének növelése annak érdekében, hogy hatékony szerepet tölthessen be a terrorizmus elleni küzdelemben,
- q) az Egyesült Államokkal folytatott együttműködés fokozása az információcsere és a biztonsági és titkoszolgálatok közötti, valamint a rendőrségi, igazságügyi és vámhatóságok közötti együttműködés vonatkozásában,
- r) a tagállamok és harmadik országok különleges erői közötti együttműködés fokozása;

34. üdvözli a különböző kultúrák, civilizációk és vallások közötti párbeszédet, toleranciát és egyetértést népszerűsítő különböző kezdeményezéseket; úgy véli, hogy az „euro-mediterrán állampolgárság” megalkotásának elképzelése olyan széles körű és valós kezdeményezés, amely elősegítheti a régió jövőjéről alkotott különböző elképzelések megismerését;

35. kiemeli az Egyesült Államokkal való szorosabb együttműködés és koordináció szükségességét a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemben az emberi jogi alapelvek védelmének szükségessége mellett;

⁽¹⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 147. o.

2007. február 15., csütörtök

36. hangsúlyozza, hogy az EU terrorizmusellenes koordinátora számára rendelkezésre álló hatásköröket és forrásokat (különös tekintettel a számára biztosított nem megfelelő forrásokra) növelni szükséges annak érdekében, hogy munkája hatásosabb és láthatóbb legyen;

37. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy külkapcsolataik során ragaszkodjanak a római alapokmány aláírásához és ratifikálásához, és ebből következően a Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) kötelező joghatóságának minden harmadik ország által történő egyetemes elismerését;

38. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamok kormányait, hogy a terrorista szervezetek betiltásának érdekében fogadjanak el gyakorlati és hatékony intézkedéseket;

39. nélkülözhetetlennek tartja az Unión kívüli stabilitás megerősítésének ösztönzését felhasználva a külső fellépések területén rendelkezésre álló valamennyi eszközt, programot és forrást, többek között:

- a) a 2006. november 15-i 1717/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott új stabilitási eszközt, amelynek új jogalapot kell képeznie hosszú távon olyan területek segítésében, mint a terrorizmus elleni küzdelem, a tömegpusztító fegyverek terjedésének megakadályozása, a szervezett bűnözés elleni küzdelem, a hagyományos leszerelés vagy az emberi biztonság; emlékeztet a Bizottság stabilitási eszközhöz mellékelte terrorellenes intézkedéseire, amelyben a Bizottság kötelezettséget vállalt, hogy az ezen eszközökből finanszírozott valamennyi terrorizmusellenes intézkedés tiszteletben fogja tartani az emberi jogi kötelezettségeket és a vonatkozó humanitárius jogot, és hogy a Bizottság ellenőrizni fogja, hogy a kedvezményezett országok tiszteletben tartják-e ezen elvet,
- b) ezen új eszköz hatálybalépését követően az Európai Bizottság által kidolgozott, harmadik országokat a terrorista fenyegetéssel szemben támogató stratégia elősegítése mind a 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ létrehozott európai szomszédsági és partnerségi eszköz és a stabilitási eszköz, mind pedig a terroristaellenes támogatásoknak valamennyi támogatási programjába való beemelése révén az Európai Tanács által kért módon,
- c) ezen segítségnyújtási stratégia kiterjesztése az Unió külpolitikai intézkedéseinek minden területére és az összes nagy fejlesztéstámogatási programra a humanitárius segítségnyújtási programok kivételével, amelyek jellegükből adódóan nincsenek feltételekhez kötve,
- d) a polgári és katonai gyorsreagálású mechanizmus alkalmazásának megerősítése,
- e) a Tanácsnak és a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a terrorizmus áldozataira fordított figyelem az Unió ezen politikájának sarokkövévé váljon, ezáltal szavatolva az áldozatoknak biztosított teljes körű figyelmet annak érdekében, hogy meghallgatásra találjanak, tájékoztatást kapjanak és megkapjanak minden segítséget,
- f) egy hasonló iroda létrehozása az ENSZ 2006. szeptember 8-i új terrorizmusellenes stratégiájának keretén belül, amely segítséget nyújtana a terrorizmus minden áldozatának, függetlenül azok állampolgárságától;

40. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb határidőn belül tegyen közzé közleményt, amely tartalmazza a már létező segítségnyújtási programokat és mechanizmusokat a biztonság ellen irányuló azon fenyegetések csökkentése és leküzdése céljából, amelyekkel az Európai Uniónak és állampolgárainak kell szembenézniük, és amely konkrétan olyan javaslatokat és ajánlásokat foglal magában, amelyek az uniós segítségnyújtási programok egységességének és hatékonyságának javítására irányulnak;

41. kéri a tagállamokat, hogy az Európai Unió Tanácsa Titkárságának Helyzetelemző Központja (SitCen) felé irányuló információáramlás növelésével fokozzák közreműködésüket egy egységes közösségi szintű fenyegetettség-felmérés érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy növeljék a SitCen rendelkezésére álló személyzet számát és a források mértékét, és nagyobb mértékben hasznosítsák e központnak a terrorizmusról szóló, átfogó felméréseit, amelyek a külső fenyegetettségről, valamint a belső biztonsági szolgálatoktól és az Europoltól származó információkat tartalmazzák;

42. olyan intézkedések elfogadását javasolja, amelyek a külügyminiszterek és a belügyminiszterek részvételével a Tanács új összetételben zajló üléseinek létrehozását célozzák azokban az esetekben, amikor a terrorizmus elleni küzdelem kérdését tűzik napirendre;

⁽¹⁾ HL L 327., 2006.11.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 310., 2006.11.9., 1. o.

2007. február 15., csütörtök

43. javasolja az EU-Szerződés terrorizmus elleni küzdelemre alkalmazott EBVP-re vonatkozó rendelkezéseinek és az Európai Tanács 2004. március 25-i ülésén elfogadott terrorizmus elleni küzdelemről szóló nyilatkozatnak, az Európai Tanács 2001. szeptember 21-i ülésén elfogadott cselekvési tervnek és az Európai Tanács 2005. december 14–15-i terrorizmusellenes stratégiának a végrehajtását, többek között a következő intézkedések elfogadásával:

- a) készenléti terv közös kidolgozása, amely hatékonyságot biztosít a terrorizmus elleni küzdelemről szóló nyilatkozat közös szolidaritási segítségnyújtási záradékának,
- b) amennyiben szükséges, az EBVP keretében megvalósuló konkrét rendőrségi és/vagy katonai műveletek végrehajtása az Unió terrorizmusra adott válaszlépéseiként,
- c) az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés 23. jegyzőkönyvében meghatározott állandó strukturált együttműködés és a „harcoló alakulatok” új feladatokhoz történő hozzáigazítása,
- d) az egyhangúsági szabálytól való eltérés a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés egyes területein;

Az Unió intézményei által a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem tárgyában végzett parlamenti ellenőrzésről

44. kiemeli a terrorizmus elleni küzdelemben a megelőzés alapvető fontosságát, valamint annak szükségességét, hogy minden megbízható és hatékony információs rendszerből származó, illetve a különböző rendőri és hírszerzési szervek által összeállított jelentések folyamatos alakulásának szigorú és szakszerű figyelembevételével nyert információ a megfelelő időben kerüljön megosztásra a többi tagállammal és az Unió intézményeivel;

45. felkéri a Tanácsot, hogy frissítse az Európai Parlament és a Tanács 2002. november 20-i intézményközi megállapodását az Európai Parlamentnek a Tanács minősített információjához történő hozzáférésről a biztonsági és védelmi politika területén⁽¹⁾ oly módon, hogy a minősített információk átadásának jelenlegi folyamata tökéletesebbé váljon és garantálja a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos valamennyi rendelkezésre álló információ az EP részére történő átadását anélkül, hogy bármiképpen visszatarthatnák ezen, a tagállamok kormányai vagy az ezekből a kormányokból álló nemzetközi szervezetek által a nemzeti parlamenteknek belsőleg átadott vagy átadandó információkat;

46. arra kéri a Tanácsot, hogy ne elégedjen meg azzal, hogy a közös kül- és biztonságpolitikáról (KKBP) szóló jelentésében leírja az Unió terrorizmus elleni küzdelem tekintetében hozott intézkedéseit, hanem az Unió szerződésének 21. cikke alapján valóban konzultáljon az Európai Parlamenttel ezen küzdelem főbb szempontjairól és alapvető lehetőségeiről, amely együttesen az európai biztonsági stratégia, az Unió külpolitikai intézkedéseinek, és a KKBP prioritását képezik; nélkülözhetetlennek tekinti az Európai Parlament tájékoztatását és a vele folytatott konzultációt tömegpusztító terrortámadás esetén, amennyiben szükséges, a fent említett 2002. november 20-i intézményközi megállapodásban foglalt Különleges Bizottság segítségével;

47. úgy tekinti, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részvételével félévente megrendezett terrorizmusellenes magas szintű politikai párbeszéd jó példa a terrorizmus elleni küzdelemben az intézmények közötti együttműködés létező lehetőségeire; javasolja, hogy ezen ülések legalább negyedévente kerüljenek összehívásra és a külpolitikai intézkedések három nagy területével foglalkozó állandó bizottságok (Külügyi Bizottság, Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és Fejlesztési Bizottság) elnökei is az Európai Parlament küldöttségének részét képezzék;

48. kéri, hogy a SitCen által az Unió Tanácsa részére készített jelentéseket rendszeresen adják át az Európai Parlamentnek is, ha szükséges az említett intézményközi megállapodásban foglalt eljárás szerint;

49. alapvetőnek tekinti, hogy az Európai Parlamentet szorosan hozzárendelje a szolidaritási záradék végrehajtásának mechanizmusához, amelynek gyakorlati megvalósítását a terrorizmus elleni küzdelemről szóló nyilatkozatban hagyták jóvá, alapvetően azokban az esetekben, ha az elfogadott határozatok az EBVP-re is hatással vannak;

⁽¹⁾ HL C 298., 2002.11.30., 1. o.

2007. február 15., csütörtök

50. arra kéri a Bizottságot és a terrorizmus elleni küzdelemért felelős európai koordinátort, hogy az Európai Parlamentnek évente nyújtsanak be jelentést az e területen végzett tevékenységeik alakulásáról, és vegyék figyelembe az Európai Parlament e tekintetben megfogalmazott észrevételeit és javaslatait;

51. ismételten kéri a Tanácsot, hogy értesítse a Parlamentet a terrorizmus leküzdésére vonatkozó egyedi intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i 2001/931/KKBP közös tanácsi álláspont ⁽¹⁾ (a terrorista csoportok és szervezetek listája) rendszeres frissítéséről és alakulásáról 2001 óta;

52. kötelezettséget vállal arra, hogy a nemzeti parlamentekkel intenzívebb párbeszédet kezdeményez a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemről azért, hogy a különböző hírszerzési és biztonsági szervezetek tevékenységére vonatkozóan közös parlamenti ellenőrzést biztosítson, és mivel az Európai Unió állampolgárait képviselő szerv, az Európai Parlament feladata, hogy átlátható és nyilvános ellenőrzést gyakoroljon a terrorizmus elleni küzdelemben az Unió által elfogadott intézkedések fölött, ideértve az európai terrorizmus elleni koordinátor e téren végzett munkáját és a különböző szervek tevékenységeit is;

*
* *

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az Egyesült Nemzetek Szervezetének és szakosított ügynökségeinek.

⁽¹⁾ HL L 344., 2001.12.28., 93. o.

P6_TA(2007)0051

2007-es gazdaságpolitikai iránymutatások

Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai gazdaság helyzete: Előkészítő jelentés a 2007-re vonatkozó átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások tárgyában (2006/2272(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a növekedésről és a foglalkoztatásról (2005–2008) szóló integrált iránymutatásaira (COM(2005)0141) (integrált iránymutatások),
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2005. július 12-i 2005/600/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság gazdasági előrejelzéseire ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2006. november 22-én közzétett, „A kiegyenlítés dinamikája az euróövezetben – Tapasztalatok és kihívások” című 2006. évi uniós gazdasági értékelésre,
- tekintettel a tagállamok által a lisszaboni stratégia keretében, a nemzeti reformprogramok (NRP) végrehajtásáról benyújtott 2006. őszi jelentésekre ⁽³⁾,
- tekintettel a lisszaboni stratégia megvalósítása terén elért haladásról szóló, „A megújított lisszaboni stratégia a növekedésért és foglalkoztatásért végrehajtása – Az eredmények éve” című 2006. december 12-i éves bizottsági jelentésre,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az uniós államháztartások hosszú távú fenntarthatósága” című közleményére (COM(2006)0574),

⁽¹⁾ HL L 205., 2005.8.6., 21. o.

⁽²⁾ 2006 ősze, 2006/5. sz.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/growthandjobs/key/nrp2006_de.htm.